

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 22CoCsp/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2721200710
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2721200710.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Eva Behranová a sudcov: JUDr. Peter Duman a Mgr. Matúš Staríček v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XXX, XXX XX D., zastúpený: JUDr. Juraj Dragún, usadený euroadvokát so sídlom Pod hájkom 1436/35, 909 01 Skalica, proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a. s. so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, o určenie neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy, rozhodcovskej doložky a iné, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 11Csp/23/2021 – 188 zo dňa 23. marca 2023, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch III. a IV. **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaný má voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v **celom rozsahu**.

o d ô v o d n e n i e:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zdržať sa uplatňovania dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je obsiahnutá v bode 3.8. zmluvy o úvere č. 0432429887 zo dňa 29.06.2012 uzavretej medzi Poštovou bankou a. s. ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom. Výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zdržať sa uplatňovania a použitia dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 18.08.2015 uzavretej medzi Poštovou bankou a. s. ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom. Vo výroku III. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom IV. žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

1.1 Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že žalobca ako dlžník dňa 29.06.2012 uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu (Poštová banka a. s.) ako veriteľom zmluvu o úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov žalobcovi vo výške 10 000 eur. Predmetom konania pred súdom prvej inštancie neboli nároky vyplývajúce zo samotnej zmluvy o úvere, ale určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v zmluve o úvere č. 0432429887 zo dňa 29.06.2012, neplatnosti samostatnej dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 18.8.2015 uzatvorenej medzi žalobcom ako dlžníkom a Poštovou bankou, a. s. ako veriteľom, neplatnosti rozhodcovskej doložky obsiahnutej v zmluve o úvere č. 0432429887 a žalobca súčasne žiadal, aby sa žalovaný zdržal uplatňovania obidvoch dohôd o zrážkach zo mzdy.

1.2 V súvislosti s prípustnosťou žaloby súd prvej inštancie predovšetkým poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR (napr. rozsudok sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019, uznesenie sp. zn. 6Cdo/27/2018 zo dňa 28.03.2019) majúca za to, že pokiaľ neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskej doložky je žalobcom odôvodnená neprijateľnými zmluvnými podmienkami príp. absolútnou neplatnosťou právneho úkonu, ide potom o žalobu prípustnú podľa § 137 písm. d) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) v spojení s § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v

znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) a § 53 ods. 1, 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), teda o žalobu umožňujúcu spotrebiteľovi domáhať sa ochrany pred neprijateľnými podmienkami na súde.

1.3 V konaní nebolo sporné, že žalobca má postavenie spotrebiteľa (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Zmluvu o úvere, obsahujúcu dohodu o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskú doložku, uzavrel žalobca ako dlžník s Poštovou bankou, a. s.. Podľa oznámenia Poštovej banky, a. s. o postúpení pohľadávky bola pohľadávka banky voči dlžníkovi - žalobcovi postúpená na žalovaného. Súd prvej inštancie konštatoval, že zmysle § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa prevádza na postupníka len konkrétne právo postupcu na plnenie voči dlžníkovi, k prevodu pôvodného zmluvného vzťahu ako celku nedochádza a účastníkom pôvodného záväzkového vzťahu zostáva pôvodný veriteľ - postupca Poštová banka, a. s., ktorý je nositeľom hmotnej zodpovednosti, o ktorú v tomto konaní ide. Poštová banka a. s. je subjektom vystupujúcim v spotrebiteľskej zmluve ako dodávateľ. Žaloba o neplatnosť zmluvných dojednaní (dohody o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskej doložky ako súčasti zmluvy o úvere, tiež samostatnej dohody o zrážkach zo mzdy z 18.8.2015) z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok resp. absolútnej neplatnosti právneho úkonu tak mala smerovať proti pôvodnému veriteľovi Poštová banka, a. s.. Žalobcom označený žalovaný nie pasívne vecne legitimovaný v časti žaloby o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v bode 3.8 zmluvy o úvere č. 0432429887 zo dňa 29.06.2012, v časti o určenie neplatnosti samostatnej dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 18.08.2015 a v časti žaloby o určenie neplatnosti rozhodcovskej doložky obsiahnutej v bode 3.10 zmluvy o úvere č. 0432429887 zo dňa 29.06.2012, v týchto častiach preto súd prvej inštancie žalobu zamietol.

1.4 Vo vzťahu k uplatneným nárokom žalobcu na určenie povinnosti žalovanému zdržať sa uplatňovania dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v bode 3.8. zmluvy o úvere zo dňa 29.06.2012 a zdržať sa uplatňovania dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 18.08.2015, súd prvej inštancie žalovaného označil za pasívne vecne legitimovaného, keď práve žalovaný si uplatnil u zamestnávateľa žalobcu právo na zrážky zo mzdy na podklade predloženej dohody o zrážkach zo mzdy.

1.5 Svoje rozhodnutie prvoinštančný súd právne odôvodnil použitím ustanovenia § 24, § 37 ods. 1, § 39, § 41 § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 524 ods. 1, 2, § 551 ods. Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. a, b, d zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 3 ods. 3, 5, § 7 ods. 1, 2 zákona o ochrane spotrebiteľa a § 137 písm. d) C. s. p..

1.6 O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 2 s prihliadnutím na čl. 17 C. s. p. , tak že žalovanému náhradu trov konania nepriznal, vzhľadom na to, že žalovanému žiadne preukázateľné trovy v prvoinštančnom konaní nevznikli.

2. Proti výrokom III. a IV. rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca z dôvodov, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. d, f, h C. s. p.). Nesprávnosť napadnutého rozhodnutia vo výrokoch III. a IV. podľa žalobcu vyplýva z nesprávnej interpretácie a aplikácie právnych predpisov upravujúcich spotrebiteľské vzťahy a upravujúcich postúpenie pohľadávok, pri zisťovaní a pri hodnotení skutkového stavu a z nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

2.1 Podľa žalobcu bolo v konaní preukázané, že Poštová banka, a. s. ako pôvodný dodávateľ uzatvoril so žalobcom ako spotrebiteľom zmluvu o úvere, ktorá obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky. V priebehu konania bolo ďalej preukázané, že nositeľom práv a povinností z uvedenej spotrebiteľskej zmluvy je žalovaný. Medzi Poštovou bankou, a. s. a žalovaným bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávky z 6.10.2016, na základe ktorej prešli na žalovaného práva zo zmluvy o úvere č. 0432429887 zo dňa 29.06.2012, a to najmä pohľadávka z citovanej zmluvy o úvere a práva s ňou spojené (t. j. zabezpečenie pohľadávky z predmetnej zmluvy – dohoda o zrážkach zo mzdy) a práva z rozhodcovskej doložky, ktoré boli súčasťou citovanej zmluvy o úvere č. 0432429887 zo dňa 29.06.2012. Súd prvej inštancie nezohľadnil, že: a) žalovaný je pasívne vecne legitimovaný vo všetkých bodoch žaloby, b) postúpením pohľadávky z postupcu (Poštová banka, a. s.) na postupníka prechádza aj zabezpečenie postupovanej pohľadávky, c) dlžník má voči postupníkovi všetky námietky, ktoré mal voči postupcovi,

d) dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje jeden zo spôsobov zabezpečenia pohľadávky, ktoré prešlo na žalovaného postúpením pohľadávky, e) v článku III. zmluvy o postúpení pohľadávky z 6.10.2016 uzavretej medzi Poštovou bankou, a. s. a žalovaným bolo výslovne dohodnuté, že na žalovaného ako postupníka prechádzajú všetky zabezpečovacie práva ako ručiteľské záväzky a dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré boli uzavreté medzi Poštovou bankou, a. s. a žalobcom, preto je žalovaný pasívne legitimovaný aj v časti určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, f) v článku XIV. ods. 5 zmluvy o postúpení pohľadávky z 6.10.2016 uzavretej medzi Poštovou bankou, a. s. a žalovaným bolo výslovne dohodnuté, že na žalovaného ako postupníka prechádzajú všetky práva z rozhodcovských doložiek, ktoré boli uzavreté medzi Poštovou bankou, a. s. a žalobcom, preto je žalovaný pasívne legitimovaný aj v časti určenia neplatnosti rozhodcovskej doložky, g) účelom spotrebiteľskej žaloby je okrem iného aj všeobecná prevencia pred používaním neprijateľných zmluvných podmienok, a to nielen voči pôvodcovi, ale aj voči ďalšiemu nositeľovi sporných nárokov odvodzovaných z neprijateľných zmluvných podmienok, h) žalobu o určenie neplatnosti neprijateľných zmluvných podmienok možno vzhľadom na spotrebiteľskú povahu sporu uplatňovať aj voči ďalšiemu nositeľovi sporných nárokov odvodzovaných z neprijateľných zmluvných podmienok. Žalobca v súvislosti s vyššie uvedeným upozorňuje, že súd mal bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že Poštová banka, a. s. ako pôvodca neprijateľných zmluvných podmienok uzatvorila so žalovaným zmluvu o postúpení pohľadávky z 6.10.2016, na základe ktorej prešli na žalovaného všetky práva spojené s pohľadávkou vyplývajúcou zo zmluvy o úvere č. 0432429887 zo dňa 29.06.2012, a to zabezpečenie predmetnej pohľadávky, ktoré v tomto prípade predstavovala dohoda o zrážkach zo mzdy a rovnako tak rozhodcovská doložka. Napriek tomu súd prvej inštancie v tretej a v štvrtej výrokovej časti napadnutého rozsudku rozhodol v neprospech žalobcu. Je nepochybné, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ustanovenia § 524 ods. 2 a § 529 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho došlo zhoršeniu postavenia žalobcu pri obrane jeho subjektívnych práv. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva, ktoré skutkové a právne závery boli pre rozhodnutie súdu prvej inštancie v tretej a štvrtej výrokovej časti rozhodujúce a prečo súd rozhodol tak ako rozhodol. Z odôvodnenia tiež nevyplýva prečo súd neprihliadal na špecifické okolnosti prejednávaneho prípadu a na niektoré tvrdenia žalobcu, ktoré neboli zo strany žalovaného popreté. Žalobca opätovne poukazuje na skutočnosť, že na pojednávaní dňa 2.3.2023 poukázal, že na žalovaného ako postupníka prešli všetky práva spojené s pohľadávkou, ktorá bola predmetom postúpenia podľa zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 6.10.2016. Okresný súd Skalica, sa však s uvedeným tvrdením žalobcu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nedostatočne vysporiadal a neuviedol z akého dôvodu na uvedené tvrdenie žalobcu, ktoré žalovaný nepoprel, neprihliadal. Žalobca žiadal, aby odvolací súd odvolaniu vyhovel a aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch III a IV. zmenil v zmysle tohto odvolania, vyhovel žalobe v celom rozsahu a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu alebo aby odvolací súd rozhodol tak, že napadnutý rozsudok v napadnutej časti zrušuje a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalovaný sa vo vyjadrení k odvolaniu nestotožnil s argumentáciou žalobcu o tom, že žalovaný je pasívne vecne legitimovaný vo vzťahu ku všetkým žalobným nárokom, pretože postúpenie pohľadávky a z nej plynúce právne nároky sú jedna vec, a právne posúdenie právneho úkonu je druhá vec. Ak žalobca namietal nároky plynúce z uzatvorených dohôd o zrážkach zo mzdy, tak súd prvej inštancie rozhodol, že žalovaný je povinný zdržať sa použitia predmetných dohôd o zrážkach zo mzdy. Pokiaľ sa však žalobca domáhal určenia neplatnosti predmetných dohôd ako právnych úkonov, tak žalovaný nebol zmluvnou stranou predmetných dohôd, nemožno ho preto pokladať za subjekt pasívne vecne legitimovaný. Rovnako ako pri dohodách o zrážkach zo mzdy, tak pri rozhodcovskej doložke, resp. pri jej uzatvorení žalovaný nevystupoval ako zmluvná strana, z ktorého dôvodu nemôže byť žalovaný nositeľom pasívnej vecnej legitímácie. Žalovaný nesúhlasil s tvrdeniami a procesnou obranou žalobcu, pretože táto sa venuje len otázke postúpenia pohľadávky a nie vecnej legitímácii, pričom je potrebné podotknúť, že vecná legitímácia sa odráža od hmotnoprávneho postavenia a ak žalovaný vo vzťahu k zamietnutím žalobným nárokom nebol nositeľom hmotnoprávneho práva, teda zmluvnou stranou dohôd o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskej doložky, nemôže byť ani nositeľom vecnej legitímácie. Žalovaný podotkol, že je nositeľom pasívnej vecnej legitímácie len pokiaľ ide o nároky plynúce z uzatvorených dohôd o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskej doložky a nie pokiaľ ide o posúdenie predmetných právnych úkonov z hľadiska ich zákonnosti a platnosti, keďže nevystupoval ako zmluvná strana. Žalovaný preto žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil.

4. Žalobca v odvolacej replike zdôraznil, že žalovaný vychádza z nesprávnych skutkových a právnych predpokladov. Nevyjadril sa k podstate odvolacích argumentov žalobcu. Žalovaný vo svojom vyjadrení

najmä úplne opomenul, že: a) postúpením pohľadávky z postupcu na postupníka prechádza aj zabezpečenie postupovanej pohľadávky, b) dlžník má voči postupníkovi všetky námietky, ktoré mal voči postupcovi, c) dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje jeden zo spôsobov zabezpečenia pohľadávky, d) v článku III. zmluvy o postúpení pohľadávky z 6.10.2016 uzavretej medzi Poštová banka, a. s. a žalovaným bolo výslovne dohodnuté, že na žalovaného ako postupníka prechádzajú všetky zabezpečovacie práva ako ručiteľské záväzky a dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré boli uzavreté medzi Poštovou bankou, a. s. a žalobcom, preto je žalovaný pasívne legitimovaný aj v časti určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, e) v článku XIV. ods. 5 zmluvy o postúpení pohľadávky z 6.10.2016 uzavretej medzi Poštovou bankou, a. s. a žalovaným bolo výslovne dohodnuté, že na žalovaného ako postupníka prechádzajú všetky práva z rozhodcovských doložiek, ktoré boli uzavreté medzi Poštovou bankou, a. s. a žalobcom, preto je žalovaný pasívne legitimovaný aj v časti určenia neplatnosti rozhodcovskej doložky. Žalovaný vo svojom vyjadrení žiadnym spôsobom nepoprel tvrdenia žalobcu, že v zmluve o postúpení pohľadávky z 6.10.2016 uzavretej medzi Poštovou bankou, a. s. a žalovaným bolo výslovne dohodnuté, že na žalovaného ako postupníka prechádzajú všetky zabezpečovacie práva ako ručiteľské záväzky a dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré boli uzavreté medzi Poštovou bankou, a. s. a žalobcom, ako aj všetky práva z rozhodcovských doložiek, ktoré boli uzavreté medzi Poštovou bankou, a. s. a žalobcom. Vzhľadom na uvedený obsah zmluvy o postúpení pohľadávky 6.10.2016 uzavretej medzi Poštovou bankou, a. s. a žalovaným platí, že žalovaný je nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva, o ktorej sa v konaní rozhoduje. Žalovaný je v súčasnej dobe nositeľom predmetných neprijateľných podmienok, je tiež pasívne legitimovaný subjektom v konaní o určenie ich neplatnosti. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, je nepochybné, že žalovaný bol pasívne legitimovaný vo veci určenia neprijateľných zmluvných podmienok a že žalobca podal voči žalovanému žalobu o určenie neprijateľných zmluvných podmienok dôvodne. Žalobca žiadal, aby odvolací súd odvolaniu žalobcu vyhovel a aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil v zmysle tohto odvolania a vyhovel žalobe žalobcu v celom rozsahu a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu alebo aby odvolací súd rozhodol tak, že napadnutý rozsudok v napadnutej časti zrušuje a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Žalovaný v odvolacej duplike nesúhlasil s argumentáciou žalobcu, nakoľko táto sa týka hmotnoprávných podmienok postúpenia pohľadávky, ale v danom prípade je potrebné zohľadniť nielen hmotnoprávnu, ale i procesnoprávnu úpravu, na ktorú žalovaný poukázal a s ktorou sa súd prvej inštancie správne vyrovnal v napadnutom rozhodnutí. Žalovaný v celom svojom vyjadrení poukazuje len na právnu úpravu postúpenia pohľadávky a žiadnym spôsobom sa nevyrovnal s argumentáciou žalovaného ako i súdu prvej inštancie. Žalovaný zotrváva na svojich vyjadreniach a tvrdeniach deklarovaných v jeho písomných podaniach v predmetnej právnej veci a žiada, aby odvolací súd prvoinštančný rozsudok v jeho napadnutej časti ako vecne správny potvrdil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C. s. p.) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C. s. p.), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom (§ 379 C. s. p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C. s. p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, v dôsledku čoho napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie použitím ustanovenia § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdil.

7. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa ustanovenia § 387 ods. 2 C. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Predmetom konania na súde prvej inštancie bolo určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v zmluve o úvere č. 0432429887 zo dňa 29.06.2012, uzatvorenej medzi žalobcom ako dlžníkom a Poštovou bankou, a. s. ako veriteľom, neplatnosti samostatnej dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 18.8.2015 uzatvorenej medzi žalobcom ako dlžníkom a Poštovou bankou, a. s. ako veriteľom, neplatnosti rozhodcovskej doložky obsiahnutej v zmluve o úvere č. 0432429887 uzatvorenej medzi žalobcom ako dlžníkom a Poštovou bankou, a. s. ako veriteľom, pričom žalobca súčasne žiadal, aby sa žalovaný zdržal uplatňovania obidvoch dohôd o zrážkach zo mzdy.

10. Predmetom vecného prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na rozsah odvolania a odvolacie dôvody uplatnené žalobcom bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne rozhodol, keď napadnutými výrokmi III. a IV. zamietol žalobu vo zvyšnej časti (keď výrokmi I. a II. uložil žalovanému povinnosť zdržať sa uplatňovania vyššie uvedených dohôd o zrážkach zo mzdy) a nepriznal žalovanému náhradu trov konania. Napadnutá zamietajúca časť spočíva v zamietnutí žaloby v časti o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v bode 3.8 zmluvy o úvere č. 0432429887 zo dňa 29.06.2012, v časti o určenie neplatnosti samostatnej dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 18.08.2015 a v časti žaloby o určenie neplatnosti rozhodcovskej doložky obsiahnutej v bode 3.10 zmluvy o úvere č. 0432429887 zo dňa 29.06.2012. Súd prvej inštancie žalobu v tejto časti zamietol, keď dospel k záveru o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného.

11. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec aj správne právne posúdil. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach dostatočne jasne a zrozumiteľne odôvodnil, pričom sa zároveň vyrovnal so skutočnosťami podstatnými pre rozhodnutie vo veci a s podstatnými námietkami sporových strán. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pričom konštatuje správnosť jeho dôvodov. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a z dôvodu vyrovnania sa s odvolacími námietkami žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné:

12. Podstata odvolacích námietok žalobcu spočívala v tom, že Poštová banka, a. s. ako veriteľ uzatvoril so žalobcom (spotrebiteľom) ako dlžníkom dňa 29.06.2012 zmluvu o úvere č. 0432429887, ktorá obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky. Nositeľom práv a povinností z uvedenej spotrebiteľskej zmluvy je žalovaný, pretože medzi Poštovou bankou, a. s. a žalovaným bola dňa 6.10.2016 uzavretá zmluva o postúpení pohľadávky, na základe ktorej prešli na žalovaného práva z uvedenej zmluvy o úvere, a to najmä pohľadávka z citovanej zmluvy o úvere a práva s ňou spojené (t. j. zabezpečenie pohľadávky z predmetnej zmluvy – dohoda o zrážkach zo mzdy) a práva z rozhodcovskej doložky, ktoré boli súčasťou uvedenej zmluvy o úvere. Žalovaný je teda pasívne vecne legitimovanou stranou sporu v rozsahu celej žaloby.

13. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

14. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

15. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie obsiahnutom v ods. 47. napadnutého rozsudku, v zmysle ktorého je pre rozhodnutie podstatné, že zmluvu o úvere zo dňa 29.06.2012, obsahujúcu dohodu o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskú doložku, uzavrel žalobca ako dlžník s Poštovou bankou, a. s. ako veriteľom. Žalobca ako dlžník s Poštovou bankou, a. s. ako veriteľom uzatvoril aj samostatnú dohodu o zrážkach zo mzdy dňa 18.08.2015. Ide teda o dvojstranné právne úkony - zmluvy uzatvorené medzi uvedenými dvomi subjektami. Zmluvou o postúpení pohľadávky nadobudol žalovaný pohľadávku s príslušenstvom zo zmluvy o úvere č. 0432429887. Žalovaný nadobudol konkrétnu, určitú pohľadávku a jej príslušenstvo, teda nadobudol právo na plnenie od dlžníka – žalobcu, predmetom postúpenia nebol celý záväzkový vzťah, z ktorého pohľadávka vznikla (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.10.2010, sp. zn. 3Obdo 7/2009). Podporne odvolací súd poukazuje aj na odbornú literatúru, podľa ktorej zmluvou o postúpení pohľadávky sa z hľadiska jej účinkov vždy prevádza iba konkrétne právo postupcu na plnenie voči dlžníkovi, nie však zmluvný vzťah ako celok. Postupník na základe cesie nevstupuje do základného obligačného vzťahu s dlžníkom, z ktorého postupovaná pohľadávka vznikla, a ktorého obsah môže tvoriť značný objem práv a povinností, ktoré nie sú

postúpením dotknuté. Účastníkom pôvodného záväzkového vzťahu ostáva naďalej postupca ((porovnaj: Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 451-880. 2. vydanie. Komentár. Praha : C.H.Beck, 2019, 1947 s.). Na základe uvedeného je možné konštatovať správnosť úvahy súdu prvej inštancie, že Poštová banka, a. s. ako postupca a pôvodný veriteľ zostala účastníkom pôvodného záväzkového vzťahu – zmluvy o úvere, v nej obsiahnutej dohode o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskej doložke i dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 18.08.2015. Žaloba o určenie neplatnosti predmetných dvojstranných právnych úkonov – kde na jednej strane zostala Poštová banka, a. s. a na strane druhej žalobca – mala smerovať voči Poštovej banke, a. s., žalovaný, ktorý nie je účastníkom týchto záväzkových vzťahov vo veci určenia neplatnosti vyššie uvedených právnych úkonov nie je pasívne vecne legitimovaný. Nedostatok pasívnej vecnej legitimácie žalovaného preto správne viedol k zamietnutiu časti žaloby prvoinštančným rozsudkom v napadnutom výroku III.. Správne je i rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania (napadnutý výrok IV.), keď úspešnému žalovanému, ktorému by inak nárok na náhradu trov konania patrilo, náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že mu žiadne preukázateľné trovy v prvoinštančnom konaní nevznikli.

16. Odvolací súd ďalej konštatuje, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie dostatočne presvedčivo v súlade s ustanovením § 220 C. s. p. odôvodnil, pričom sa vyrovnal so všetkými pre rozhodnutie podstatnými skutočnosťami. Neobstojí preto námietka žalobcu, že rozsudok nie je riadne odôvodnený. Je potrebné tiež pripomenúť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07).

17. S poukazom na uvedenú argumentáciu odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie námietky žalobcu sú nedôvodné, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie preto postupom podľa citovaného ustanovenia § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správne potvrdil.

18. V odvolacom konaní plne úspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. (§ 255 ods. 1 C. s. p. v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 C. s. p.). O výške náhrady trov konania v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Senát odvolacieho súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).